

и ония — и намѣстника, па и хаджията (Разпаленъ); но ние разбрахме вече отъ гдѣ иде злото и нѣма да оставимъ. А — ха! Разни Тодоровци да трушатъ богатства, а ние да страдаме!

Еремия.

(Поднася му една книга) Гледайте си работата — всичко ще се уреди! Всѣки ще получи заслуженото. А сега ето що: Прѣдай го на Майстора. Ако нѣщо не разбира, азъ ще дода надвечеръ.

Павелъ.

(Става). Ще му разправа.

Еремия.

И бодри бждете! Началото е турнато.

Павелъ.

Бодростъ у нази има доста. Ние рѣшихме, че кръвъ ще пролѣйме и пакъ ще искараме новия Маякъ, че доста жертви сме давали.

Еремия.

(Съ свѣтнали очи) Така Павле, така соголе!

Павелъ.

Збогомъ! (излиза.)

Еремия.

(Като се приближава къмъ Бистра която още работи) А ха, ти вече успѣ и боитѣ да минешъ?

Бистра.

(Погледва го нѣжно) Нѣмашъ тѣриѣние: искамъ да видя, какъ ще изгледва и съ боитѣ. (Загледана въ рисунката) Плѣнена съмъ отъ идеята. Той ще бжде нѣщо —

Еремия.

(Взема рисунката, отива до прозореца и дълго сравня-